

Marrakesh Politisk Erklæring

VI, Udenrigsministre, Indenrigsministre, Integrationsministre, ansvarlige for indvandring og høje repræsentanter for de følgende lande: ØSTRIG, BELGIEN, BENIN, BULGARIEN, BURKINA FASO, CABO VERDE, CAMEROUN, CENTRAL AFRIKANSKE REPUBLIK, CHAD, CONGO, CÔTE D'IVOIRE, KROATIEN, CYPERN, DEN TJEKKISKE REPUBLIK, DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK CONGO, DANMARK, ÆKVATORIAL GUINEA, ESTLAND, FINLAND, FRANKRIG, GABON, GAMBIA, TYSKLAND, GHANA, GRÆKENLAND, GUINEA, GUINEA-BISSAU, IRLAND, ITALIEN, LETLAND, LIBERIA, LITAUEN, LUXEMBOURG, MALI, MALTA, MAURETANIEN, MAROKKO, NEDERLANDENE, NIGER, NIGERIA, NORGE, POLEN, PORTUGAL, RUMÆNIEN, SÂO TOMÉ OG PRÍNCIPE, SENEGAL, SIERRA LEONE, SLOVAKIET, SLOVENIEN, SPANIEN, SVERIGE, SCHWEIZ, TOGO, TUNESIEN OG DE FORENEDE KONGEDØMMER; EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik [Federica Mogherini], EU's kommissær for Migration, indre anliggender og medborgerskab, de høje repræsentanter fra Det Vestafrikanske Økonomiske Fællesskabs Kommission; og Algeriet og Libyen som observatør lande;

SOM MØDES den 2' Maj 2018 i Marrakesh, efter invitation fra Kongeriget Marokko;

SOM ANERKENDER den voksende relevans af migrationsspørgsmål på globalt plan generelt og især i Euro-Afrikanske og Intra-Afrikanske relationer samt behovet for at identificere tilpassede og koordinerede svar til forvaltning af migrationsstrømme i alle deres aspekter.

SOM PÅMINDER om de forpligtelser, som rabat proces partnerne har indgået inden for rammerne af den fælles Afrika-EU-erklæring om migration og udvikling fra 2006, 2014 Afrika-EU-erklæringen om mobilitet fra 2014, 2030 dagsordenen for bæredygtig udvikling, som blev vedtaget af De Forenede Nationer i 2015, hvor staterne forpligtede sig til at "ikke af efterlade nogen", New York-erklæringen om flygtninge og migranter som De Forenede Nationer vedtog den 19. september 2016, De Forenede Nationers erklæring fra den højtstående dialog om international migration af 2013 og Den Politiske Erklæring fra det femte topmøde mellem Den Afrikanske Union og Den Europæiske Union i 2017;

SOM GENBEKRÆFTER forpligtelserne Rabat Processens partnerne enedes om ved Valletta topmødet om migration november 2015 og topledernes møde i Valletta februar 2017 så vel som tilslutning til principperne om solidaritet, partnerskab og fælles ansvar i den fælles styring af indvandringsspørgsmål med fuld respekt for menneskerettighederne.¹

SOM GENTAGER Rabat Processens partneres forpligtelser til effektivt at gennemføre Valletta Joint Action Plan (JVAP)

UNDER HENSYNTAGEN TIL det mandat, der er givet til Rabat og Khartoum processerne, til at overvåge JVAP samt den kortlægning, der allerede er gennemført, for at sikre opfølgningen heraf og

¹ <https://www.eu2017.mt/en/Events/Pages/Joint-Action-Plan-Senior-Officials-Meeting.aspx>

Vi gør opmærksom på at der ikke tale om en officiel oversættelse fra EU eller Udenrigsministeriet. Den må citeres eller viderebringes med angivelse af kilde og at oversættelsen ikke er officiel. Fodnoterne er oversætterens kommentarer.

SOM ANERKENDER de bestræbelser, der er gjort for at gennemføre den tekniske løsning af langtidsovervågningen af JVAP;

SOM PÅMINDER OM de forpligtelser, som partnerne i Rabat processen påtog sig på ministerkonferencerne i 2006, 2008, 2011 og 2014, og principperne i 2011 Dakar-erklæringen (en operationel og sammenhængende dialog, en fleksibel og afbalanceret tilgang, forpligtede partnere og delte ansvar);

SOM ANERKENDER de fremskridt, der er gjort inden for rammerne af de forskellige planer og strategier i forbindelse med Rabat processen, og under hensyntagen til erfaringerne fra de analyser, der blev gennemført i slutningen af Rom-programmet 2014-2017;

SOM NOTERER sig værdien af de eksterne observatørers tekniske ekspertise og erfaring som f. eks. internationale organisationer, der arbejder inden for indvandring og asyl², civilsamfundsaktører, medlemmer af diaspora og akademiske repræsentanter, i berigelse og operationalisering af dialogen;

SOM OPFORDRER til en styrkelse af samarbejdet med de sidstnævnte gennem øget antal høringer;

SOM ER SIG BEVIDST, at Rabat processen er drivkraften i fastlæggelsen af fælles politiske prioriteter for indvandrings- og asylspørgsmål mellem Afrika og Europa og dens bidrag til udformningen og gennemførelsen af indvandringsstrategier;

SOM BESTRÆBER SIG PÅ at sikre sammenhæng mellem de gennemførelsesinstrumenter, der er opstået siden 2014, og som omdefinierer partnerskabs rammen og undgår dobbeltarbejde i denne henseende, og

SOM SIKRER komplementaritet mellem interventionerne **VEDTAGE** Marrakesh-programmet for 2018-2020, som omfatter såvel denne politiske erklæring som den målrettede Handlings Plan, og som er baseret på en regional tilgang og samtidig respekterer statens suverænitet;

SOM VEDTAGER At bringe det pågældende Program i overensstemmelse med JVAPs fem områder for at opretholde sammenhæng og komplementaritet med den:

Domæne 1: Udviklingsfordele ved indvandring og behandling af de grundlæggende årsager til irregulær indvandring og tvangsfordrivelse

Domæne 2: Lovlig migration og mobilitet;

Domæne 3: Beskyttelse og asyl;

Domæne 4: Forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig migration, smugling af indvandrere og menneskehandel;

Domæne 5: tilbagevenden, tilbagetagelse og reintegration;

2 Mener man Save the Children, Læger uden Grænser, SOS Meditæranee, Lifeline, Open Arm og andre, der har deltaget i og for SOS Meditæranee's vedkommende stadig deltager befordring af irregulære migranter over Middelhavet?

SOM VEDTAGER samtidigt at den handlings plan, der senere vedtages, skal gennemføres effektivt på en afbalanceret måde ved at indarbejde følgende tværgående prioriteter:

1. **En menneskerettighedsbaseret tilgang:** De gennemførte aktioner vil bidrage til fuldt ud at respektere de menneskelige flygtninges og indvandreres rettigheder og værdighed, uanset deres status;
2. **Der vil blive lagt særlig vægt på spørgsmål om køn og beskyttelse af indvandrere i sårbare situationer, herunder navnlig kvinder og børn.**
3. **Øget opmærksomhed på bekæmpelsen af fremmedhad, racisme og diskrimination:** Partnerne vil bestræbe sig på at bekæmpe disse fænomener og fremme en afbalanceret fortælling om migration og diasporaer, baseret på fakta og fremhæve deres positive bidrag til udvikling af samfund i oprindelses-, transit-og bestemmelseslandene
4. **En regional tilgang:** Identificering, udformning og gennemførelse af foranstaltninger der vil tage hensyn til lokale og regionale særpræg.
5. **En inklusiv og multiinteressent-tilgang:** I deres interventioner vil partnerne søge at inddrage alle de aktører, under koordinering af de nationale myndigheder (regionale organisationer, lokale myndigheder, traditionelle og almindelige myndigheder, repræsentanter for civilsamfundet og migrant-og flygtninge samfund, arbejdsmarkedets parter, den private sektor, medier³ og akademiske kredse) samt relevante internationale organisationer for at sikre koordinerede og velordnet forvaltning af alle områder af migrationsfænomenet.
6. **Særlig vægt** lægges på indsamling, analyse og deling af aggregerede data: Blandt de planlagte aktiviteter vil partnerne bestræbe sig på at indkredse eksisterende initiativer og at udveksle migrationsdata og om nødvendigt foretage specifikke undersøgelser til brug for operationelle formål på nationalt eller regionalt plan. De indhentede data og oplysninger vil at indgå i og bidrage til migrationspolitiske beslutningsprocesser.

SOM BESLUTTER at målrette konkrete aktioner, der afspejler den særlige merværdi ved Rabat processen. Dette er navnlig begrundet i dets evne til at opbygge netværk af tekniske og politiske aktører, til at udforme foranstaltninger, der tager hensyn til regionale særegenheder, og til at centralisere de oplysninger, der er indsamlet som følge af deres gennemførelse, samtidig med at respekt for den geografiske ligevægt på alle niveauer;

VEDTAGER at fastlægge de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af de målrettede aktioner og anvende de relevante mekanismer og redskaber til at overvåge og evaluere gennemførelsen af Marrakesh-programmet for 2018-2020 med regelmæssige mellemrum for at forbedre dets anvendelsesområde og virkning

3 Her skal man huske Olaf Gerlov Hansens tale i Rabat 24/5 2006, hvor der blev talt om styring af medier, undervisning m.v.

Marrakesh Action Plan 2018-2020.

Domæne 1: Indvandringens udviklingsfordele og behandling af grundlæggende årsager til irregulær migration og fænomenet tvangsflyttede personer

2030 Dagsordenen for Bæredygtig Udvikling⁴ stræber sit mål 10.7 mod at "Fremme en ordentlig, sikker, regelmæssig og ansvarlig migration og mobilitet for mennesker, herunder gennem gennemførelse af planlagte og velforvaltede migrationspolitikker".

Lige fra starten har Rabat processen konsekvent fremmet det positive potentiale i regulær migration og diasporaens centrale rolle for oprindelses-, transit-og destinationslande. En styrkelse af synergierne mellem migration og udvikling er et prioriteret område og et særligt kendetegn ved Rabat Processen. Dialogpartnerne er enige om at følge denne vej og vil koncentrere de fleste kræfter på at maksimere fordelene ved regulær migration til udvikling, herunder medlemmer af diasporaen som en prioriteret del af denne process. Rabat proces partnerne anerkender de mange grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse. Disse grundlæggende årsager, hvoraf de fleste er indbyrdes forbundne, skal i stigende grad løses gennem en bred vifte af passende reaktioner både på politisk og operationelt plan. Under hensyntagen til den blandede karakter af migrationsstrømme gentager partnerne de tilsagn, der er givet i Valletta-aftalerne om at investere i udvikling og udryddelse af fattigdom, bekæmpe de grundlæggende årsager til irregulær migration, støtte humanitær bistand og udviklingsbistand i de lande, der er hårdest ramt af tvangsflyttede personer, og tage fat på miljø-og klimaændringsspørgsmål i de hårdest ramte regioner.

Mål 1: maksimering regelmæssig migrations positive indvirkning på udviklingen.

Aktion 1: Identificering og deling af god praksis, der gør det muligt for lande at få et bedre kendskab til deres diasporaer og til at vedtage eller optimere strategier, der fremmer deres økonomiske, sociale og kulturelle udviklingspotentiale, samtidig med at de analyserer de potentielle hindringer for vedtagelse og optimering af god praksis.

Aktion 2: Bidrage til at mindske udgifterne til pengeoverførsler og lette pengeoverførsler, der sendes af migranter til deres oprindelseslande, navnlig ved at støtte nyskabende eller eksisterende initiativer ved hjælp af potentialet i digitalisering. Partnerne kan eksempelvis henvise til det arbejde, der udføres af Det Afrikanske Institut for pengeoverførsler og dets netværk af knudepunkter.⁵

⁴ Formandskabet blev givet til Zimbabwe under Robert Mugabe.

⁵ Altså gøre det nemmere at malke modtagerlandene.

Vi gør opmærksom på at der ikke tale om en officiel oversættelse fra EU eller Udenrigsministeriet. Den må citeres eller viderebringes med angivelse af kilde og at oversættelsen ikke er officiel. Fodnoterne er oversætterens kommentarer.

Aktion 3: Fremme initiativer, der støtter iværksætterkultur og produktive investeringer blandt unge fra den afrikanske diaspora (f. eks. flagskibs MEETAfrica programmet, der er udviklet inden for rammerne af Rabat processen), og opmuntrer disse unge til at bruge deres færdigheder til gavn for deres oprindelseslande.

Mål 2: Opnåelse af en fælles forståelse af de grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse i Rabat processens geografiske område

Aktion 4: Analysere de grundlæggende årsager og fremsætte praktiske anbefalinger (navnlig ved at afholde tematiske møder om dette emne) med henblik på at forbedre integreringen af disse spørgsmål i den politiske udvikling.

Aktion 5: Fremme en mere systematisk medtagelse af spørgsmål vedrørende de grundlæggende årsager til migration og tvangsfordrivelse i socioøkonomiske udviklingsstrategier og programmer på nationalt plan og i programmer for udviklingssamarbejde, samtidig med at man fremmer ejerskab af eksisterende regionale normative rammer.

Domæne 2: Lovlig migration og mobilitet

Under hensyntagen til ovennævnte mål 10.7 i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, anerkender Rabat proces partnerne, at der er behov for at tilskynde til og styrke vejene til regelmæssig migration, der er baseret på effektive registreringssystemer, og fremme mobiliteten for visse kategorier af rejsende (især forretningsfolk og erhvervskvinder, unge faglærte eller forskere) mellem europæiske og nordlige, vest-og central afrikanske lande.

Mål 3: Fremme regelmæssig migration og mobilitet, navnlig blandt unge og kvinder, mellem Europa⁶ og nord-, vest-og central Afrika og inden for disse regioner.

Aktion 6: Tilskyndelse til etablering af udvekslingsnetværk mellem erhvervsuddannelsesinstitutioner og arbejdsformidlinger i Europa og Afrika for at drage fuld nytte af unge migranternes færdigheder og for at tilpasse den tekniske uddannelse til arbejdsmarkedets behov. Der vil blive lagt særlig vægt på aktiviteter rettet mod kvinder og unge.

Aktion 7: I overensstemmelse med de nationale lovgivningsrammer at fremme projekter, der har til formål at styrke portabiliteten af rettigheder og social beskyttelse af regulære migranter og deres familier, for eksempel ved at indgå og gennemføre relevante bilaterale, regionale eller internationale konventioner.

Aktion 8: Identificering af god praksis og succesfaktorer, som kan styre den relevante politiske udvikling og støtte Inter-og intra-regional mobilitet, navnlig gennem analyse af eksisterende undersøgelser af cirkulær migration, navnlig på regionalt plan.

⁶ Her er der tale om den sædvanlige eufemisme EU bruger. Med Europa mener man EU.

Vi gør opmærksom på at der ikke tale om en officiel oversættelse fra EU eller Udenrigsministeriet. Den må citeres eller viderebringes med angivelse af kilde og at oversættelsen ikke er officiel. Fodnoterne er oversætterens kommentarer.

Mål 4: Fremme af visum udstedeises proceaurer

Aktion 9: I partnerskabets ånd skal der føres en åben dialog om lettelse af visumreglerne, navnlig gennem møder og tekniske uddannelsesmøder.

Aktion 10: Støtteforanstaltninger, der har til formål at forbedre tilgængeligheden, effektiviteten og gennemsigtigheden af de forskellige nationale ordninger for udstedelse af visa, herunder støtte til oprettelse af lokale informationsstrukturer eller oprettelse af online informations portaler.

Domæne 3: Beskyttelse og asyl.

Rabat proces partnere gentager deres internationale forpligtelser på området beskyttelse og asyl, herunder dem, der er indeholdt i Valletas politiske erklæring, og navnlig dem, der sigter mod at yde beskyttelse "*til alle, der har ret til den i overensstemmelse med internationale og regionale instrumenter*". De genbekræfter deres respekt for flygtninges værdighed og andre tvangsfordrevnes beskyttelse af deres menneskerettigheder, uanset status. Partnerne tilskynder landene i deres bestræbelser på at underskrive og gennemføre eksisterende internationale konventioner om beskyttelse, herunder Genève-konventionen af 1951 om status for Flygtninge og dens 1967-protokol.⁷De fremmer også de nationale institutioners kapacitetsopbygning med hensyn til asylsystemer.

Mål 5: Fremme af foranstaltninger, der tager sigte på at styrke beskyttelsen af flygtninge og andre tvangsflyttede personer .

Aktion 11: Identificer eksisterende grænseoverskridende og regionale beskyttelses initiativer i en af delområderne i dialogen, og foreslå tiltag til de berørte parter med det formål at forbedre beskyttelsen af flygtninge og tvangsflyttede personer. Der vil blive lagt særlig vægt på at tage hensyn til de mest udsatte personer, og børns tarv og uledsagede mindreårige behov.

Aktion 12: fremme vedtagelsen af lokale, nationale og regionale handlingsplaner med henblik på at fastlægge procedurer for et effektivt respons, navnlig i tilfælde af massive fordrivelser af mennesker.

Mål 6: Fremme integrationen af flygtninge og tvangsflyttede personer i værtslandets fællesskaber.

Aktion 13: Fremme integrationen af flygtninge og tvangsflyttede personer gennem etablering af oplysningskampagner, der på den ene side tager sigte på lokalsamfundene og på den anden side på flygtninge og asylansøgere, der dækker deres rettigheder og forpligtelser i værtslandene.

Aktion 14: Udveksling af erfaringer og god praksis, der fremmer adgangen til arbejde, og gør det muligt at mennesker, der nyder godt af international beskyttelse, at blive mere selvforsynende.

⁷ Den nævnte konvention fastslår i Artikel 1, at den kun omfatter begivenheder sket før 1/1 1951. Som den anvendes nu overholder man heller ikke Artilek 1's definition på hvem der kan få asyl, hvem deri kke kan og , og hvornår det bortfalder.

Vi gør opmærksom på at der ikke tale om en officiel oversættelse fra EU eller Udenrigsministeriet. Den må citeres eller viderebringes med angivelse af kilde og at oversættelsen ikke er officiel. Fodnoterne er oversætterens kommentarer.

Domæne 4: Forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig migration, smugling af migranter og menneskesmugling.

Rabat processens partnere gentager deres engagement i internationale forpligtelser i forbindelse med bekæmpelse af smugling af migranter og menneskehandel, som er to alvorlige former for organiseret kriminalitet i henhold til folkeretten (De Forenede Nationers konvention af 2000 om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og de yderligere FN-protokoller mod indsmugling af migranter til lands, ad luft- og søvejen og med sigte på at forebygge, bekæmpe og straffe handel med personer, især kvinder og børn).⁸

I overensstemmelse med den politiske erklæring fra Valletta opfordres partnerne til at intensivere bestræbelserne på at forebygge og bekæmpe disse fænomener, både i Europa og Afrika, gennem forskellige instrumenter. Inden for disse rammer søgningen for alternativer til den uformelle økonomi fra ulovlig smugling af migranter og handel med mennesker samt bevidstgørende foranstaltninger er særligt opmuntret.

Partnerne anerkender bidraget fra regionale og internationale organisationer og civilsamfundsorganisationer på dette område. Rabat processens merværdi ligger blandt andet i dens evne til at forbinde de aktører, der er berørt af disse to fænomener, med henblik på at fremme gensidig læring og forbedre samarbejdet.

Mål 7: Opbygning af kapaciteten i offentlige institutioner med kompetence inden for integreret grænseforvaltning og forebyggelse og bekæmpelse af smugling og menneskehandel med migranter

Aktion 15: Forbedring af de nationale myndigheders sporings kapacitet med hensyn til smugling af migranter og personer med behov for international beskyttelse, menneskehandel samt inden for integreret grænseforvaltning og kontrol.

Aktion 16: Styrkelse af det retlige og politimæssige samarbejde på bilateralt, Inter- og intra-regionalt og internationalt plan med hensyn til udveksling af oplysninger, idet der lægges særlig vægt på finansielle efterforskninger.

Aktion 17: Videreføre og støtte indsatsen for at udvikle og indføre passende lovgivningsmæssige og institutionelle rammer på både nationalt og regionalt plan i overensstemmelse med De Forenede Nationers 2000 konvention mod tværnationale, organiseret kriminalitet og de dertil knyttede tillægsprotokoller mod smugling af migranter og menneskehandel.

Mål 8: Forbedring af beskyttelsen af migranter og personer med behov for international beskyttelse, der er smuglet og ofre for menneskehandel.

Aktion 18: Fremme udveksling af god praksis i forbindelse med bevidstgørelse og information om risikoen for ulovlig migration og menneskehandel, navnlig rettet mod børn og kvinder, og inddragelse af alle berørte parter (staten, diaspora, medierne, sociale netværk, civilsamfundet, internationale organisationer og den private sektor).

⁸ Det stemmer meget dårligt med at Frontex selv oplyser at have hjulpet 40.000 irregulære migranter til Italien, og Spaniens ageren lige nu.

Vi gør opmærksom på at der ikke tale om en officiel oversættelse fra EU eller Udenrigsministeriet. Den må citeres eller viderebringes med angivelse af kilde og at oversættelsen ikke er officiel. Fodnoterne er oversætterens kommentarer.

Aktion 19: Formulere konkrete svar vedrørende beskyttelse og afstand til mennesker, der er berørt af smugleri og ofre for menneskehandel, navnlig kvinder og piger (modtagelsesstrukturer, juridisk rådgivning, sociale, psykosociale og sundhedsmæssige tjenesteydelser, tolkning, reintegration o.s.v.), og fremme deres medtagelse i nationale, regionale og subregionale initiativer og politikker.

Domæne 5: Tilbagevenden, tilbagetagelse og reintegration

Rabat processens partnere gentager deres tilslutning til forpligtelser i henhold til Folkeretten på området for tilbagesendelse og tilbagetagelse, og minder om betydningen af bæredygtig reintegration⁹. De gentager deres støtte til ikke-fordrivelses princippet, og er enige om at foretrække frivillig tilbagevenden. De erindrer om, at politikkerne på hjemsendelses- og tilbagetagesområdet er staternes fælles ansvar, at de skal være effektive, gennemskuelige og gennemføres med fuld respekt for migranternes menneskerettigheder, sikkerhed og værdighed.

Partnerne i Rabat processen bifalder de fælles fremskridt, der er opnået gennem de politiske dialoger, der er blevet indledt på dette område. Det er vigtigt, at disse bestræbelser forfølges, og at denne dialog omsættes til handling, hvilket fører til et styrket samarbejde og en mere effektiv tilbagevenden og tilbagetagelse.

Mål 9: Styrke de kompetente myndigheders kapacitet med henblik på at forbedre og sikre identifikations processerne og udstedelsen af rejsedokumenter.

Aktion 20: Udveksling af bedste praksis vedrørende tilbagesendelse, tilbagetagelse og reintegration på nationalt, regionalt og grænseoverskridende niveau (navnlig gennem regionale høringer).

Aktion 21: Fremme brugen af innovative identifikations teknikker. Det tematiske møde om tilbagesendelse, tilbagetagelse og reintegration i Bryssel i 2016 foreslog blandt andet anvendelse af videokonferencer med henblik på identificering eller forhåndsidentifikation, mere systematisk brug af fingeraftryk, eller brug af fælles aktioner i forbindelse med komplekse sager. Afhængigt af behov, yde støtte (teknisk bistand, peer-support eller uddannelse) til en bestemt gruppe af lande¹⁰ for at hjælpe dem med at sætte disse teknikker på plads.¹¹

Mål 10: Fremme af programmer, der sikrer en sikker tilbagevenden og bæredygtig reintegration af migranter under fuld respekt for deres rettigheder og værdighed .

Aktion 22: Arranger peer-to-peer-møder mellem europæiske og afrikanske byer og med andre kompetente myndigheder for at muliggøre gensidig læring i migrationsstyring, herunder bæredygtig tilbagevenden, på grundlag af eksisterende netværk (f. eks. by-til-by- initiativ) og udnytte deres resultater.

9 Er der ikke mere behov for bæredygtig migration, og bæredygtig befolkningsudvikling i de afrikanske medunderskrivende lande?

10 Hvilke lande sigter man til?

11 Det her minder om en flok små børn, der lioge har fået en mobiltelefon. Technofreaks.

Vi gør opmærksom på at der ikke tale om en officiel oversættelse fra EU eller Udenrigsministeriet. Den må citeres eller viderebringes med angivelse af kilde og at oversættelsen ikke er officiel. Fodnoterne er oversætterens kommentarer.

Aktion 23: Styrkelse af programmer for assisteret tilbagesendelse og fremme af aktioner, der tager sigte på at ledsage og inddrage alle returnerede migranter i udviklingspolitikker og-programmer på lokalt plan.

Vi gør opmærksom på at der ikke tale om en officiel oversættelse fra EU eller Udenrigsministeriet. Den må citeres eller viderebringes med angivelse af kilde og at oversættelsen ikke er officiel. Fodnoterne er oversætterens kommentarer.